

॥१॥
॥३४॥

(1)

॥गीताज्ञानेदबीषध्यय॥१५॥

॥१॥

श्रीसच्चिदानंदरूपेण ॥ आतां हृदय हे अंगुलें ॥ चौफळ नि पलें ॥ वरिबेस
 उं पाउलें ॥ श्रीगुरुचं ॥ १ ॥ ऐक्य भावार्थी अंगुली ॥ सर्वे द्रिय कुंडली ॥ वरिभक्त
 निपुण्यांजळी ॥ अर्घ्य देऊ ॥ २ ॥ अनन्योदक धोवट ॥ वासनार्जित निष्ठा ॥ तें ला
 गलें असो बोटा ॥ चंदनचें ॥ ३ ॥ प्रेमचिनि सांगारे ॥ निर्वाळ नि नेपुंरें ॥ लेव उंस
 कुमारे ॥ पदे तियें ॥ ४ ॥ घणावली आवडी ॥ अव्यभिचारें ॥ चोरवडी ॥ तिये घालु
 लोडी ॥ अंगुळिया ॥ ५ ॥ आनंदामोद बाहाळ ॥ सात्विकचें मुकुळ ॥ तें उमळ
 लें अष्टदळ ॥ ठेव वरि ॥ ६ ॥ तें थें अहं हा धूप जाळ ॥ सोह तें जें बोवाळ ॥ साम
 रस्यें पोटाळ ॥ निरंतर ॥ ७ ॥ मासीत नु आणि प्राण ॥ ययादो न्हं पावुंवाले व
 उं श्रीचरण ॥ करुं भोग मोक्ष ॥ निंबलाण ॥ पायांत या ॥ ८ ॥ इया गुरुचरण सेवा ॥
 हो पात्रतया देवां ॥ जें सकळार्थ चामळ वा ॥ पाड बांधो ॥ ९ ॥ अहं चें विसव
 णें वेहं ॥ उन्मरवला हे उजरी ॥ जें वचितें यिये करी ॥ सुधासिंधू ॥ १० ॥ सूर्यचि

द्रुचा कोडी ॥ वक्रुचा घांपे कुर वंडी ॥ तैसी आणी गोडी ॥ अक्षरं माजि ॥ ११ ॥
 स्तर्ये अधि धि ली प्रान्ची ॥ जगाराणा वदे प्रकाशची ॥ तैसी वाचा श्रोतयां ज्ञानाची ॥
 दिवाळी करी ॥ १२ ॥ नाद ब्रह्मरुजें ॥ कैवल्य ही तैसे न सजे ॥ ऐसा बो ल दे सिजे ॥
 जेणे दैवें ॥ १३ ॥ श्रवण सुरवाचा मांडवी ॥ विश्वेशी माधवी ॥ तैसी सासने खरवी ॥
 वाचा वेली ॥ १४ ॥ ठावन पवतां जयाचा ॥ मनें सं मुरडती वाचा ॥ तो देव होय शब्दा
 चा ॥ चिठी कार ॥ १५ ॥ ज्ञाना सिजे न बो जवे ॥ ध्याना सिही नागवे ॥ तें अगोचर फा
 वे ॥ गोरी माजि ॥ १६ ॥ येवढें येक सो भाग्य ॥ वळगो वाचे चें आंरा ॥ गुरुपद पश्य
 रागा ॥ लोहे जें कां ॥ १७ ॥ तरि बहू बोलिकाया ॥ आजितें आनवायें ॥ माते बांचो नि
 नाहीं ॥ ज्ञान देव म्हणे ॥ १८ ॥ जें ताने नि मियां अपत्यें ॥ माझे गुरु येक लेते ॥ म्ह
 णो निरूपे सिये कहाते ॥ जालें तिये ॥ १९ ॥ पाहा पां परोवरी आधवी ॥ मेघचातकां
 तें धि रिचवी ॥ मजला गिगो सावां ॥ तैसें केलें ॥ २० ॥ म्हणो निरि कोमं तो उ ॥ सको

॥ गीत ॥

॥ २॥

गेलें बडबडा कां गीता ऐसें गोडा ॥ आंतुडलें ॥ २१ ॥ होय अहृष्ट अपैतें ॥ तें वाळ
 चोरलें परतें ॥ उजु आयाप्य तें मारितें ॥ लोस करी ॥ २२ ॥ आधणां घातले हरळ
 होता अमृता ऐसे तडुळ ॥ सुके चारारे वेळ ॥ जगन्नाथ ॥ २३ ॥ तया परिश्राम
 करिता जें अंगिकाक ॥ तें हो उनिव केसंसार ॥ मोक्षमय आद्यवा ॥ २४ ॥ पाहा पां
 काय नारायणें ॥ तयां पांडवांचें ॥ उणें ॥ कीजे चिना पुराणें ॥ विश्व बंद्ये ॥ २५ ॥ तें सें
 श्रीनिवृत्ति राजें ॥ अज्ञान पण हें माझे ॥ आपिलें वाजे ॥ ज्ञानाचिये ॥ २६ ॥ परिष
 सोहें आतां ॥ प्रेमरुज तसे बोलतां ॥ कां गुरुगोपवर्णितां ॥ उन्मेख असे ॥ २७ ॥
 आतां तेणें चिपसायें ॥ तुम्हां संतांचे मी पाये ॥ बोलगेन अभिप्रायें ॥ गीतेचे नि
 ॥ २८ ॥ तरितोचि आतां प्रसूतें ॥ बोदावा अध्यायाचा र्थ ॥ निर्णयो केवळ्य
 पती ॥ ऐसा केला ॥ २९ ॥ जें ज्ञान जयाचा हातें ॥ तोचि समर्थ मुक्ती ॥ जैसा शूत
 मरवसं पती ॥ स्वर्गिचीये ॥ ३० ॥ कांवा तये कां जन्मां ॥ जो जन्मो निब्रह्म कर्मा ॥

॥ ३२९ ॥

अध्याय ॥ ११५ ॥

॥ २ ॥

करी तो चिब्रह्मा ॥ अन्न नोहे ॥ ३१ ॥ नामासूर्याचा प्रकाश ॥ लाहे जे विडोळस ॥ ते वि
 ज्ञानें चि सोवस ॥ मोक्षचा तो ॥ ३२ ॥ तरिया चि ज्ञानालागी ॥ कोण पांये ग्यता जंगी ॥
 हं पाहातां वितरागी ॥ देखिल ऐक ॥ ३३ ॥ जे विपाता छिचें निधान ॥ दावी की र्षीज
 न ॥ परिते चि हो आवेले चन ॥ पायाळ चि ॥ ३४ ॥ तैसें मोक्ष देया लक्षण ॥ येथें की
 रनाहं ॥ आन ॥ परिते चि थारे ऐसें मन ॥ शुद्ध हो आवें ॥ ३५ ॥ तरि विरक्ता वांचो निकें
 हं ॥ ज्ञानासित गणें नाहं ॥ हं चि चारु निराय ॥ वेविलें देवें ॥ ३६ ॥ आतां विरक्ति
 ची कोण परी ॥ जें येउनि मन ते वरी ॥ हे हं सर्वज्ञाहरी ॥ देखिलें असे ॥ ३७ ॥
 जे विषें रांधिली रस सोय ॥ ते जे वपारा वा ठवी होय ॥ ते तो ताटसांड निजाय ॥
 जिया परी ॥ ३८ ॥ ते सा संसाराया समस्त ॥ जाणवे जें निअनित्यता ॥ ते वै श
 ग्यदवडितां ॥ पावी लागे ॥ ३९ ॥ आतां अनित्यत्व या कैसें ॥ तें चि वृक्षाकार मि
 सें ॥ सांगितत असे विश्वेश ॥ पंचदश ॥ ४० ॥ उपडिलें कौलुकें ॥ झाडतें येरि मो
 हराठाके ॥ तें वेगें जेसें सुके ॥ तैसें हे नोहे ॥ ४१ ॥ यियायेक परी ॥ कपका चियाकु

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ३ ॥

सरी ॥ सारितसे वारी ॥ संसाराची ॥ ४२ ॥ करुनि सँसार वावो ॥ स्वरूपां अहंते
 धावो ॥ हो आवया अध्यावो ॥ पन्हरावां ॥ ४३ ॥ आतां हे चि आधेवं ॥ ग्रंथगभिचें
 चांगावं ॥ उपलवि जेल जिवें ॥ आकणी जे ॥ ४४ ॥ श्रीसगवानूवाच ॥ उध्वं मूळ
 मधः शारवमश्वर्थप्राहरव्ययं ॥ छंदीसियस्यपणानियस्तवेदसवेदविनू ॥ १ ॥ टिका ॥
 जे महानंद समुद्र ॥ जे पूर्ण पोणि मार्चंद्र ॥ तो द्वार के चानरे द्र ॥ ऐसे म्हणो ॥ ४५ ॥
 अगापें पांडुकुमरा ॥ येतां स्वरूपा धियाचरा ॥ करित असे आडवारा ॥ विश्वासा
 सजो ॥ ४६ ॥ तो हा जग उंबर ॥ मोहे येथें संसार ॥ हा जाणें महातरुवर ॥ थावला
 जेसे ॥ ४७ ॥ परियेरां रुखां सारिखा ॥ तळां मुखें वरिशाखा ॥ ते सान के म्हणो नि
 लेखा ॥ नयेचि कोणहां ॥ ४८ ॥ आगिका कुंहाड ॥ होय रिघावा जरि बुटो ॥ तरि हो
 कां सलते वटो ॥ वरिची लवाटो ॥ ४९ ॥ जें लुटले यां मूळापासं ॥ उलंडेल कोशा
 रबांसं ॥ परिते गोवि कायस ॥ हा सो हो पानोहे ॥ ५० ॥ अर्जुना हे को लुका ॥ सांगतां

॥ ३३० ॥

असे अलोडिक वाढी अधो मुरव करवायया ॥ ५१ ॥ जैसा शान्त उंधि नेणों के ॥
 रश्मि जाळतळीं फांके ॥ संसार हा कावं करवें ॥ झाडते सें ॥ ५२ ॥ आणि आश्रिनायि
 तेलुके ॥ रुधले असे येणों धिये के ॥ कलपां तिचे नि उदके ॥ व्योम जे सें ॥ ५३ ॥ कां
 विचा अस्तमामि ॥ आंधारे नि कोंदे रजनं ॥ ते साहा चिये कगगनं ॥ मांडला असे ॥
 ॥ ५४ ॥ थया फळ नाचुं बिता ॥ फुल नातुरं बिता ॥ जे काहीं तें पांडु सुता ॥ करव चिहा ॥
 ॥ ५५ ॥ हा उर्ध्व मूळ आहे ॥ परि उन्मूल लाना हे ॥ येणों चिहा होये ॥ शाडुळ गा ॥
 ॥ ५६ ॥ हा उर्ध्व मूळ ऐसे ॥ निगा दिले कोर असे ॥ परि आधं हां असे सें ॥ म्हळें यया ॥
 ॥ ५७ ॥ पै बाबलै लचों मेहं ॥ पिंपळा कावडा धिया परी ॥ जे पारं बिया माझारी ॥
 वृहति डाळिया ॥ ५८ ॥ ते बीचि गा धनं जया ॥ संसार तरु यया ॥ आधं चि अहाता
 खांदिया ॥ हे हं नाहं ॥ ५९ ॥ तरि उर्ध्व हा कडे ॥ शाखांचे मांदोडे ॥ दिसता ति अया
 डं ॥ सासिनले ॥ ६० ॥ जालें गगन चि पाल वियें ॥ कां वारा मांडला करवचे नि आयें ॥

गीता०

॥४॥

नानाभवस्वराज्ये॥ उदैलाअसे॥ ६१॥ ऐसाहायेक॥ विश्वाकार विठंक॥ उदै
 ला जाणनंरव॥ उर्ध्वमूळ॥ ६२॥ आतां उर्ध्व ययाकोणकारण॥ तेशें मूळतें
 किंलक्षण॥ कांअधो मुखपण॥ शारवा केसिया॥ ६३॥ अथवा दुमायया॥ आ
 धां जिया मूळिया॥ तियाकोणिकेसिया॥ उर्ध्व शारवा॥ ६४॥ अथयहाऐ
 सा॥ प्रसिद्धकायसा॥ आत्मविद्या विळीसा॥ निर्णयोकेला॥ ६५॥ हें आद्यवेचि
 वपवें॥ तुमियेप्रतातासिफवे॥ तैसेनिसांगों सोलिवें॥ विन्यासेंगा॥ ६६॥ तरिऐकें
 गासुभगा॥ हाप्रसंगआहेतुजजोगा॥ कांनकराहोसबोंगा॥ यियें आंधिलयां॥
 ॥ ६७॥ ऐसेप्रेमनसेंगुरुत्तरें॥ बोलिलें जवं यादवविरे॥ तवअवधानहोअर्जुना
 कोरे॥ मूर्तजालें॥ ६८॥ देवनिरूपित॥ तेंथोकुलें॥ येवढें श्रोतेपणफांकलें॥
 ॥ ३३१॥ जैसेआकाशं रेववं पसरिलें॥ दाहो दिशों॥ ६९॥ श्रीहृछमूर्तिसागरा॥ तोअग
 स्तिचिपांडुसना॥ घोटकर्णपाहातयेकसरा॥ आद्यवेयाचा॥ ७०॥ ऐसी सोयसा

॥अध्या०

॥१५॥

दुनिरववळली॥ आवडी अर्जुना देवें देखिली॥ तेथें जाले निसुरे वें कोली॥
 कुर वंडीतया॥ ७१॥ मग म्हणे धनी जया॥ तें उर्ध्व गाऊं खयया॥ तें उर्ध्व गाऊं खयया॥
 जया॥ उर्ध्वतागमे॥ ७२॥ येहवां मध्योर्ध्व अध॥ हे नाहीं जेथें वेद॥ अद्वयसि
 ऐक्यवाद॥ जिये गायी॥ ७३॥ जो नाथि किजे तां चिनाद॥ जो असौ रस्य मकर
 द॥ तो आंगाचिला आनंद॥ सुरतें विषा॥ ७४॥ जयाचें आहां पवोते॥ जयाजें
 पुढां माघोते॥ दिसते न विषा देरवते॥ अद्वयजे॥ ७५॥ उपाधीचा दुसरा॥
 घालितां बोपासिरा॥ नार्थ रूप ससारा॥ होय जयाते॥ ७६॥ ज्ञात ज्ञेय विहि
 न॥ नुसधें चिजे ज्ञान॥ सुरवाय नुंगान॥ गाळी वंजे॥ ७७॥ जयाकार्य ना
 कारण॥ जया दुजे ना येक पण॥ आयणां जे जाण॥ आपणचि॥ ७८॥ ऐसा
 जेवस्त सार्चें॥ तें उर्ध्वतया कंरवाचें॥ तेथें आरधेणें समूळाचें॥ तें ऐसें असे॥
 रव्या॥ ७९॥ तरि माया ऐस म्हाती॥ नाहीं तया तें कां आंथी॥ वांजेची कां संतती॥ वा

॥ गीता ॥

॥ ५ ॥

नणें जैसी ॥ ८० ॥ ऐसी संतना असंत होये ॥ जे विचार चें नावें नसाहे ॥ ऐसी परि
 आहे ॥ अनादि म्हणता ॥ ८१ ॥ जे सर्व दुमबीज कणिका ॥ जे प्रपंच चित्र फलमिका ॥ ८२ ॥
 विपरीत ज्ञान दीपिका ॥ धांवली जे ॥ ८३ ॥ जे नाना वाक्ताची मांडुस ॥ जे जगद
 प्रमाचें आकाश ॥ जे आकार जाता चें दुस ॥ घडी कोलें ॥ ८४ ॥ ते माया वस्तू चांग
 यों ॥ असे जैसे ननाहं ॥ मग वस्तू प्रमाचि पाहं ॥ प्रकट होय ॥ ८५ ॥ जे कां आप
 गपेयां आली निद ॥ करी आपणें जे विमुग्ध ॥ कां का जळी आपि मिंद ॥ प्रमा
 दिपें ॥ ८६ ॥ स्वप्नी प्रिय रूप दात कणांग ॥ निंदेली चें उनि वेगों ॥ आवंगाले वि
 ण आवंगी ॥ सकाम करी ॥ ८७ ॥ तैसी स्वरूपी जाली माया ॥ स्वरूप आपुलें ने
 णाणें धनंजया ॥ ऐसे संसार तरुया ॥ मूळ पहिलें ॥ ८८ ॥ वस्तू सिं आपुला जे
 अबोध ॥ तो उध्वी आं दुळी जे कीद ॥ वेदांतां हा प्रसिद्ध ॥ बीज सावो ॥ ८९ ॥
 धन अज्ञान सुषुप्ती ॥ तो बीज साव म्हणती ॥ यै र स्वप्न हा न जागती ॥ फल साव

॥ अध्या-
॥ १५ ॥

तथाचा ॥ ८९ ॥ हे सियाइया वेदांती ॥ निरूपण भाषा प्रतीती ॥ परिते असो अस्त
 ती ॥ अज्ञान मूळ ॥ ९० ॥ ते उध्वी आत्मनिर्मळें ॥ अधोर्ध्व स्तुचिती मूळें ॥ बळिया
 वे बांधो निदळें ॥ माया योगाचे ॥ ९१ ॥ मग आंथली संदेहांतेरें ॥ उचिती जियें अपा
 रें ॥ तियें चौपसां घेउनि आगरे ॥ खोलवती ॥ ९२ ॥ ऐसें सब दुमाचें मूळ ॥ ते उध्वी
 करी बळ ॥ मग आणियांचें बेंचळ ॥ आधां दावी ॥ ९३ ॥ ते धें चिदृत्ति पहिलें ॥
 महत्तत्त्व उमळे ॥ ते पानवाळे हुळे ॥ येक निघे ॥ ९४ ॥ मग सत्वरजतमात्मक ॥
 त्रिविध अहंकार येक ॥ तोती वना अधो मुख ॥ डोक फुटे ॥ ९५ ॥ तो बुद्धिची घेउ
 नि आगारी ॥ सेदाची बाटिकरी ॥ तेथें मनचें डाळ धरी ॥ साजे पणें ॥ ९६ ॥ ऐसाम
 लाविया गाठिका ॥ विकल्प नसको वळिका ॥ चित्तचतुष्टय डाळका ॥ कौसैज
 ता ॥ ९७ ॥ मग आकाश वायू द्यातक ॥ आप पृथ्वी हे पांच फोको ॥ महास्ततंचें
 सरोरव ॥ सरळे होती ॥ ९८ ॥ तेसां विश्रोजा दित नमाजे ॥ तियें आंगा वळारा

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ६ ॥

भर्षपत्रें ॥ लळ लळितें सारें विचित्रें ॥ उमळती गा ॥ ७७ ॥ तेथें शब्दांकुर परवडी ॥ ॥ अध्या ॥
 श्रोत्रां वाटि देवटा ॥ हातां करीत कांडी ॥ आकांक्षेची ॥ १०० ॥ आंगाचेचे वेळ पाल ॥ ११५ ॥
 व ॥ स्पशं कुंरी घेती धांव ॥ तेथें बाबळ पडे अ विनव ॥ विकाराचे ॥ १ ॥ पाठीरुप
 पत्र पेलवेळी ॥ चक्षुलां बतें कांडे द्याळी ॥ म तेथें व्यामोहता मळी ॥ पाहाळी जाय ॥
 ॥ २ ॥ आणिरसाचे आंगा वसें ॥ वाढतां वेरो बहवसें ॥ जिसे अर्ता विअ सोसें ॥ नि
 घता बेंचे ॥ ३ ॥ तैसें चिको भेले निर्गधें ॥ आणाची डिरी थांबो बांधे ॥ तेथें तळसा
 नंदें ॥ प्रलोभाचा ॥ ४ ॥ एवमहद अहं बुद्धी ॥ मनें महा मूत समुद्धि ॥ यियासं साना
 चिया आवधी ॥ शासन जें ॥ ५ ॥ किबहुना यिहो आगें ॥ आंगां अधिकाधिक फां
 टे ॥ परिसिंपी चिये वटे ॥ उमटे ॥ नपें जें वि ॥ ६ ॥ कांसमुद्र चिनि पै सारें ॥ वरितरी
 ता असारे ॥ तैसें ब्रह्मचि होय वक्षाकारें ॥ अज्ञान मूळें ॥ ७ ॥ आतां ययाचा हा वि
 धिस्तार ॥ हा चियया पै सार ॥ जें सास्वनी आपणपें चि परिवार ॥ येका किय ॥ ८ ॥

॥ ३३३ ॥

॥ ६ ॥

परिते असो हेँ देसें ॥ कावनें झाड उ ससे ॥ यया महदादि देह आर वसें ॥ अघो
 शारवा ॥ ९ ॥ आणि अश्वत्थ देसें ययाते ॥ म्हणती जे जाणते ॥ तेही परिस होयें
 सांगी जेल ॥ ११० ॥ तरि अश्वत्थ म्हणिये जे उरवा ॥ तो वरिये कसारि रवा ॥ नाही निव
 हयया करवा ॥ प्रपंच रूपासी ॥ ११ ॥ जे सानलो टतां क्षण ॥ मेघ होय नाना वर्ण ॥ कांवि
 जनसे संपूर्ण ॥ निमिष्य सरी ॥ १२ ॥ नां कांपतया पद्मदळा ॥ वरिळा बेसिका नाही
 जळा ॥ कांचित्त जेसे व्याकुळा ॥ माणसाचे ॥ १३ ॥ ते सायाची सिद्धता ॥ नासत जाय
 क्षण क्षणा प्रती ॥ म्हणो निययातं म्हणती ॥ अश्वत्थ हा ॥ १४ ॥ आणि अश्वत्थ येणें
 नावें ॥ पिंपळ म्हणती स्वभावे ॥ परितो अमि प्राबो न के ॥ श्री हरिचा ॥ १५ ॥ येहवीं
 पिंपळ घडता विरवी ॥ मियांगति देरिवला से भिकी ॥ परिते असो लोकि कां ॥ हेतुका
 जा ॥ १६ ॥ म्हणो निहा प्रस्तत ॥ अलोलिक परिये साग्रं ॥ तरि क्षणिक ते अश्वत्थ ॥
 बोलि जे हा ॥ १७ ॥ आणि कहाये कथोर ॥ यया अव्ययत्वाचा डगर ॥ आणि परि

॥ गीता ०

॥ ७ ॥

तोभीतरा॥ ऐसाआहे॥ १८॥ जैसामेघाचेनितोडें॥ सिंधूयेकेआंगेंकाढे॥ आ
 णिनदीयेरिकडे॥ भरतचिअसत॥ १९॥ येथेंबोहटनाचढे॥ ऐसापूर्णधिपां
 आवडे॥ परितेफुढीजबलुघडे॥ मेघांनदंन्ची॥ २०॥ ऐसेंययाचेंकरवाचेंहोणे
 जाणे॥ नतर्कहोतेंनवहिलेपणे॥ म्हणोनिलोकययातेंम्हणे॥ अव्ययोहा॥ २१॥
 येरुवांदानशाळपुरुष॥ वेचकपणेचिसंचक॥ तेसाव्ययेचिहानख॥ अव्य
 यगमे॥ २२॥ जातावेगेंबहवसें॥ हेनवचेकायपुमीनतलेंअसे॥ जैसेंरुथचें
 चक्रकांदिसे॥ जियापरी॥ २३॥ जैसेंकाळातंजमेंजेचळे॥ तेस्ततरवांशाजे
 थेंगळे॥ तेथेंकोडिवेकं॥ उमाळे॥ उठिताआणिक॥ २४॥ परियेककेधवांगेळी॥
 शारबाकोडिकेकंजाळी॥ हेनेणवेजेउमळली॥ आषाढेंअफेजें॥ २५॥ महाक
 ल्याचासेवटी॥ प्रकटलियांउमळतान्स्पष्ट॥ ऐसेआणिकाचेदांगचिउगी॥
 सांसीनले॥ २६॥ संकारवातेंप्रचंडें॥ पाडतीप्रळयांचांसाळडें॥ तबंकल्या

॥ अध्या. ॥ १५ ॥

॥ ७७४ ॥

॥ ७ ॥

दिवां जुंबाडे ॥ पाल्ले जता ॥ २७ ॥ रिघे मन्वतर मनु पुढें ॥ वंशावरि वंशांचें
 मांडे ॥ इ सुष्ठु द्वि जैसैं कांडिन कांडें ॥ जिंके जे वि ॥ २८ ॥ कळकळातें कोरडी ॥ चौंही
 कागांची सालें सांडी ॥ तव हत फगाची जाली देवढी ॥ पडे पुढती ॥ २९ ॥ वत्तें तें वं
 जाये ॥ तें पुढे ला मुळ्हारी होये ॥ दिवस जात कां येत आहे ॥ चोजवेना ॥ १३० ॥
 जैसा वारयाचा झुळका ॥ सांदा वा उवा नोहे देखा ॥ तें शा उगती पडती शाखा ॥
 नेणवती वि ॥ ३१ ॥ येक देहाची डिरा लुटे ॥ तव देहां कुरीं बहवी फुटे ॥ डेसे निह
 वत काहा आटे ॥ अव्यय ऐसा ॥ ३२ ॥ जैसैं बाह तें पाणी जाय वेगें ॥ तें सें धिआ
 णि कें मिळे मागें ॥ ते वि असत वि अस जे रंग ॥ मानि जे सत ॥ ३३ ॥ कांठा गोनो
 ला उघडे ॥ तव कोडु बेळ घडे मोडे ॥ तें नेणत्यां तरंगा आवडे ॥ नित्य ऐसा ॥ ३४ ॥
 नाना वायसां दोहों कडे ॥ दोळाचाळितां अपाडे ॥ दोहों आंधी ऐसा पडे ॥
 मूम जे विजगा ॥ ३५ ॥ पै सिंगोरी निधिये पडिली ॥ गम मूम सि जैसी जडली ॥

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ८ ॥

ऐसा वेगातिशयोक्ता ॥ हेतु होये ॥ ३६ ॥ हे बह असो पुडती ॥ आंधारी कवंडि
 तां को लती ॥ ते दिसे जैसी आयिता ॥ रेखा स्वर्य ॥ ३७ ॥ हासी सार वक्षतैसा ॥ ॥ अध्या ॥
 मोडत मांडत सहसा ॥ नेदरेवो नि लोक पिंसा ॥ अव्यय मामां ॥ ३८ ॥ परिययाचा
 वेग देरेवें ॥ जो हा क्षणिक ऐसा वोळखे ॥ जाण कोडि वेळ निमिष्यें ॥ होत जात
 ॥ ३९ ॥ नाहीं अज्ञानावांचो भिम्ब ॥ ययासा सिनले पण हें टवाळ ॥ ऐसं झाडचि
 हें सिनसाळ ॥ देखिलें जेणें ॥ ४० ॥ तया तेरा पांडु सुता ॥ मंसर्वज्ञ ही म्हणें जा
 णता ॥ पैवाग ब्रह्म सिद्धांता ॥ वंद्य तोचि ॥ ४१ ॥ योग जातचें जोडलें ॥ तें तयासींच
 उपयोगा गेलें ॥ किंबहुना जियालें ॥ ज्ञान हें तें ॥ ४२ ॥ असो बह हें बोलणें ॥
 जा निजेल तो कवणें ॥ जो सब करव हा जाणो ॥ उरवी ऐसी ॥ ४३ ॥ श्लोक ॥ अध
 श्रो ध्वं प्रसृतास्तस्य शारवा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवाळाः ॥ अधश्च मूळान्यनु
 सृतता निवर्तमानुर्बन्धानि मनुष्यलोकैः ॥ २ ॥ टिका ॥ श्रीराम जय राम जय जय ॥

॥ ३३५ ॥

॥ ८ ॥

मगययाप्रपंचरूपा॥ अधोशारबायापाद४पा॥ डाळियाजातीउमया॥ उ
 धोहीउज्ज॥ १४४॥ आणिआधांचिफांकलीडाळें॥ तियेंचिहोतीमूळें॥ तया
 हातळीपधळे॥ वेळपाले॥ ४५॥ ऐसेजेगाआमूं॥ म्हणितलेउपक्रमें॥ तेंहें
 परियेसेंसुगमं॥ बोलेंसांगो॥ ४६॥ तरिबहुमूळेंअज्ञानें॥ महदादिकोंहासा
 सनें॥ वेदांचोंशोरवनें॥ घेउनियां॥ ४७॥ परिआधांतवीस्वेदज॥ जारजउद्धा
 जअंडज॥ हेतुडौनिमहाफुज॥ उबितीच्याहो॥ ४८॥ ययायेकेकाचेनिआ
 नाटे॥ चोह्यासिलक्षधाफुटे॥ तेहेळींजीवशारवांफांटे॥ सेंधचिहोती॥ ४९॥
 प्रसवतशारवासरळा॥ नानास्टयाडाळा॥ आडफांटतीमाळा॥ जातिचिया॥
 १५०॥ स्त्रीपुरुषनपुंसके॥ हेव्यक्तिसेदाचेटके॥ आंदोळतीआंगिकें॥ विका
 रकारें॥ ५१॥ जैसावर्षाकाळगगनं॥ पाल्लेजेनवधनं॥ तेसेंआकारजातअ
 ज्ञानी॥ वेळंजाये॥ ५२॥ माशारवाचेनिआंगकारें॥ लवोनिगुंफतीपरस्परें॥

॥ गीता ॥

॥ ९ ॥

ख ५

॥ ३६ ॥

गुणक्षोभाचे वारे ॥ उदेजत ॥ ५३ ॥ तेथे ते पोळ्याचे ॥ गुणाचे निझडझडाटे ॥ तीव्र
 यांहा फांटे ॥ उर्ध्वमूल ॥ ५४ ॥ ऐसा न जाचिया झुळका ॥ झडाडीत आगळिका ॥ मनुष्य
 जातीचा स्वा ॥ थोरावता ॥ ५५ ॥ तिया उर्ध्वनि आधी ॥ माझारी चिकोंदा कोंदी ॥ आ
 उफांटती स्वांदी ॥ चतुर्वर्णाचा ॥ ५६ ॥ तेथे विधिनिषेधां सपलुव ॥ वेदवाक्यंचि अ
 भिनव ॥ पालवडोलती वरव ॥ आपिती यो ॥ ५७ ॥ अर्थकी मपसरे ॥ अग्रवनेंदो
 ता थोरे ॥ तेथे क्षणिक पदांतरे ॥ इह सोगांचो ॥ ५८ ॥ तेथे प्रवृत्तिचे निवडिले ॥ स्वां
 करे जती शुभाशुभे ॥ नाना कर्माचे स्वांसे ॥ नेणों कितो ॥ ५९ ॥ तेवी चिसोरा क्षिणे मा
 गिले ॥ पडती देहांचा सुडसले ॥ तव पुढां वाट पेली ॥ नवे या देहाचा ॥ १६० ॥ आणि
 शब्दादिक सुहावे ॥ सहजरीं हवावे ॥ विषय पलुबनवे ॥ नीच विहोती ॥ ६१ ॥ ऐसे
 रजोवाते प्रचंडे ॥ मनुष्यशाखांचे मांदोडे ॥ मांडती तेथे रुढे ॥ मनुष्यलोक ॥ ६२ ॥
 तेसा न जाचा तो वारा ॥ नावे कधरी बोसारा ॥ मग वाजो लागे घेरा ॥ तमाचा जो ॥ ६४ ॥

॥ अध्या ०

॥ १५ ॥

॥ ९ ॥

तेकां यियाचिमनुष्यशारवा ॥ नीचवासनाआधीदेरवा ॥ पाल्लेजतीडाळको ॥ कु
 कर्मचा ॥ १६४ ॥ अप्रवृत्तिचेखणावाळे ॥ फोकनिघतीसरळे ॥ घेतपानपाल्लेडाळे ॥
 प्रमादांची ॥ ६५ ॥ बोलतीनिषेधनियमें ॥ जियाऊचायजुःसामें ॥ तोपाळतयाघुमे ॥
 टकेयांवरि ॥ ६६ ॥ प्रतिपादित्वादिचार ॥ आगमजेपरमार ॥ तेहीपानीघेतीपसर ॥
 वासनावेळी ॥ ६७ ॥ तवंतवंहोतीथोराडे ॥ अकर्मचांतळबुडे ॥ आणिजन्मशारवापु
 टे ॥ पुढे ॥ घेतीधावं ॥ ६८ ॥ तेथेचांडाळादिनिष्कृष्टा ॥ दोषजातीचाथोरफांदी ॥
 जाळपडेकर्मफ्रं ॥ सुळोनियां ॥ ६९ ॥ पशूपक्षीस्तकर ॥ व्याघ्रवश्विकविरवार ॥
 हेआउशारवानिकर ॥ थोरावता ॥ १७० ॥ परिहसियाशारवापांडवा ॥ सर्वंगांहीनी
 चनवा ॥ निरयभोगायावा ॥ फळत्वाते ॥ ७१ ॥ आणिहिंसाविषयपुढारी ॥ कुकर्मसे
 गंधूरधरा ॥ जन्मवेहीआगारी ॥ वाढतीचिअसे ॥ ७२ ॥ ऐसेहोतीतकृतण ॥ लोहलो
 क्षपाषाण ॥ यियाखांदियातेवाचिजाण ॥ फळेहंहेंचि ॥ ७३ ॥ अजुनागाइयापरी ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com